

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۱۲/۲۸

لیکوال: کلنل سرهنري میکماهن
ژباړه، څیړنه او مقدمه: دوکتور عبدالخالق رشید

ورځليک

(روزنامه)

(د ۱۹۰۶ کال د دسامبر له ۳۱ څخه د ۱۹۰۷ کال د مارچ تر ۷ پورې)

یوويشتمه برخه

(CONFIDENTIAL)

DIARY OF COLONEL SIR HENRY McMAHON, K.C.I.E , C.S.I , CHIEF OFFICER ON SPECIAL DUTY WITH THE AMIR OF AFGHANISTAN.FOR THE PERIOD FROM 31st DECEMBER 1906 TO 7TH MARCH 1907

(محرم)

(د هند ملي آرشیف - بهرنی خانګه)

د افغانستان د ټولواکمن لپاره د ځانګړي ډلې او ځانګړي پلاوي مشر

کلنل سرهنري میک ماهن

لیکوال: کلنل سرهنري میکماهن

ژباړه، څیړنه او مقدمه: دوکتور عبدالخالق رشید

۱۳۹۲

د پاڼو شمیره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

تیره شپه له ماښامني وروسته، استوگنځي ته د راتگ په ترڅ کې ما اميرته وويل چې که دی نه خپه کيږي کيدای شي چې مورميجرو ویکتور بروک ته اجازه ورکړو، ما داورته په ډاگه کړه چې هغه غواړي ځان بېرته کلکتې ته ورسوي او هلته داس ځغلولو د سياليوکې په لوبه کې گډون وکړي، که چيرې هغه نن شپه د ميل په واسطه خپل سفر پيل کړي کيدای شي چې يودوه ساعته تر لوبې وړاندې هلته ورسېږي. اميروويل، سمه ده بروک په هر ډول چې کيدای شي بايد ولاړ شي، هغه زياته کړه چې غواړي له هغه سره نن وگوري او هيله يې وکړه چې هغه ته افغان حکم او آرډر هم ورکړي، ځکه يې وويل: کولای شم چې ويسرای ته تلگراف وکړم او دده اجازه ترې واخلم آیا داډول حکم به دهغه لپاره دمنلو وړوي؟

ما يوځل داتلگراف وکړ خو زرمي خواب تر لاسه کړ چې، سره له دی چې دا دخوشالي ورځيره ده خو عاليجناب نه شي کولای داډول اردرونه مور ته را واستوي ځکه چې منل يې گران دي، خو له دی سره هم مور دغه حکم چې اوس ورکړه شوی زموږ له خوا منل شوی دی .

ما ویکتور بروک نن سهار امير ته ور واستاوه، له هغه سره دده دموتږ سپرلی د وتو پرمهال دهغه ملتيا وکړه، امير د بروک د اس لوبې له سيالي سره ډيره ليوالتيا وښوده او هغه ته يې لس پونډه دځان له خوا داس لوبې د وړلو پر لامل ورکړل. که چيرې هغه دا سيالي وگټله بايد چې بروک بېرته هغه وری شرط اميرته ديوي ډالی په توگه ورکړي . لکه څنگه چې د ويلو ورده دامير اوس په رښتيا دامنلي وه چې نورنو بايد سبا له هنده ولاړ شي. له همدې امله زه هم دتگ د اسانتياوو دبرابرو لوبه کارکې بوخت وم، هغه نن خپل يوزيات شميرکسان د ډکې پر لور استولي وو، چې معنایې همدغه تياری و .

دامير د سفر په اړه پېښور آوازو پرسراخيستی و، دا سمه وه لکه چې يوه سنير انگریزي چارواکي له ما وپوښتل چې دا رښتيا ده چې امير هره ورځ له انگریزي حکومت څخه (۲۰۰۰) پونډه تر لاسه کوي؟ يوه بل غوښتل پوه شي چې دا رښتيا ده لکه چې راپورونه پېښور ته را رسيدلي چې امير د خپل سفر ټوله برخه په پرله پسې عياشيو او ناور تياووسره تيره کړه؟

داډول آوازي چې زموږ په قلمرو کې پرده پسې خپرېږي، نوکله چې دی افغانستان ته رسېږي او په خپل کارپيل کوي هلته به څه حال وي؟ هلته تر اوسه هم داسې خلک شته چې دوی به تر هغو پورې څو امير افغانستان ته رسېږي پر همدغو آوازو باندې بوخت اوبوري وي .

په ماسپښين کې ما امير د (های لنډ) سپورتي لوبو ته چې د های لنډ پر پله باندې اوس په پېښور کې رواني وي و خوځاوه. ښکار يده چې دی خوشاله دی او دهغو کسانو پر ليدو چې ده پيژندل دخوښې احساس کوي. هغه ته د بلک واچ ميز پرکې باندې هرکلی شو، دکلنل ميرمني د پرووست سرجن ميرمنه ورته راوسته، امير هغې ته څه گڼه چې ددې لپاره يې راوړي وه ورکړه، له هغه وروسته مور د موټر په سپرلی خپل استوگنځي ته راوړل شوو څو دميلمستيا لپاره دجامو بدلولو بندوبست وکړو .

نن شپه مور د (سرهاولډ ديني) له خواو يوې لويې ميلمستيا ته بلل شوي وو. مور هلته پر خپل وخت برابر ورسيدو اود (۷۰) تنو په غونډه کې موږ څه واخيسته، ماښامني مو په خوښۍ سره وکړه، په وروستيو کې يې سرهارډ ديني په ښکلې وينا کې د امير د روغتيا او خپل هيواد ته په خوښۍ دبېرته خوشاله تگ هيله وکړه. امير هم په خواب ښکلې وينا وکړه او زياته يې کړه چې دی په څومره خوشالي سره خپل هيواد ته دخپل ملگري له کوره، له هغو سرگرميو او يادگارونوسره چې ده په هندوستان کې وليدل ستبيري. ده په هند کې ډيرې خوشاله ورځې درلودې، مخکې له دې چې دی هند ته راشي ده يوازې يوڅو تنه ملگري هغه هم دکاغذ پرمخ درلودل، خو برعکس اوس زيات شمير ملگري، هغه هم نه دکاغذ پرمخ له ځان سره لري .

له ما ښامني وروسته د ښايسته شمير خلکو پيژندگلوې له امير سره وشوه، خو دده زياته پاملرنه په دغو ټولو کې يوازې يوڅو تنوته وه. چې دهغو په ډله کې دوي د (سرهاولډ ديني) لورانې او يو دوه نورې وې .

وخت په نا وختی وراوښت او ما هم خپل ساعت په مات زړه ده ته وربنکاره کاوه، هغه خپل رايوست، هغه چې زما له ساعت سره تر ماښامني د مخه برابر و. خو اوس هغه زما له ساعته يوساعت وروسته پاتې و. هغه وويل چې دده ساعت سم دی او زما وړان، ما وليد چې هغه غواړي تر ناوخته پورې پاتې شي، همداوه چې مور تر نژدې (۲) بجو پورې پاتې شوو. زما هم زړه نه و چې پر هغه باندې بېره وکړم، ځکه چې دا په يوه متمدنه ټولنه کې دده وروستنی شپه وه چې له اوږدې مودې وروسته ورته راغلی و، مخکې تر دې چې نن شپه دميلمستيا پر لور حرکت راوړو زه امير په ډيره مهربانۍ سره په خپل فرمان چې هغه لومړی درجه (سرداري) وياړو ونازولم. ده همداسې د (ستور) وياړنښان فرمان هم زما پر لاس ښاغلي (دابس) ته را واستاوه. دا دواړه ښکلې طلايي نښانونه ول. ده ما ته نورې تردغو ټيټې بهادري لکه د حرمت، عزت او خدمت هغه چې ده غوښتل سبا يې له ده سره په دنده کې نوروانگریزي مامورينو ته ورکړي را وښودي .

ده ماته وويل چې سرداري نينان يوازي د سرداري لقب او وياړدخاوندانو لپاره ځانگړي شوي دي. داشان هر مهم نينان لکه سرداري اوستوردهغو ورونگو ته په افغانستان کې د توپ ویشتلو دمراسمو په ترڅ کې سپارل کيږي. دی به ددغو نينانو رسمي اسناد له کابل څخه راواستوي .

ما له هغه پوښتنه وکړه چې اوس زما سيال په افغانستان کې څوک دی ، معنادار چې له چا سره زما مقام پوښی دی، هغه وويل، له هېچا سره . دده پلاردغه رتبه کلونه مخکې را منځ ته کړي وه، خو نه هغه اونه ده خپله لاتراوسه داسې څوک وموند چې داويارې په برخه شوی وي. زه اوس لومړنی گټونکی اوپه افغانستان کې ترټولو لوی سرداروم. هغه نيت درلود چې دغه بهادري خپل کوم زوی ته ور ډالی کړي .

اوامير سبا ته ډارپه سراخيستی و، او زه هم کت مټ .

پنجشنبه د ۱۹۰۷ کال دمارچ (۷) - پېښور

مور بايد خپل سفر نن سهار وختی د اورگادي په واسطه په (۸) بجو پيل کړو ، ځکه نو زه په (۷:۳۰) بجو داميراستوگنځي ته ورغلم او هلته له (سرهرالد دينی) او جنرال (سر ايبي بارو) اودپېښور له نورو لويو چارواکو سره يوځای شوم .

امير هغوی ټول کينول، مور ټول کيناستواو ديو څو شيبو لپاره موخبرې وکړې، هغه يو دوي ډير ښکلي خبرې وکړې، چې د ملگرتيا په اړه وي، ده دا خبره تکرار کړه چې دی دهغه څه، دهغو اسانتياووله امله چې دده لپاره په هند کې برابرې شوي وي څومره خوشاله او منندوی دی. هغه وويل چې دده احساسات نن پوره يوه گډه بڼه لري ، هغه له دې امله چې نن بيرته خپل هيواد ته ، خپلې کورنۍ ته ورستيده بايد خوښ وای، خو داسې نه وه . دهغه خوښي دهغه له خوا شينې سره په يوه ټوله کې وه ځکه چې هغه نن خپل هغه ټول دوستان چې په هند کې يې موندلي وو، پرېښودل، که هغوی ټول نن په پېښور کې سره راغونډشوي وای ده به له هغو ټولوسره په هغه درد سره خداپامانی کړی وای لکه چې په کلکته او بمبې کې يې وکړ، خودی به کله هم نور هغه څه ونه کړي .

مور په خپل ټاکلي وخت تگ ته تياروو، يوازي په وروستيو شيبو کې زمور تگ له دی امله وځنډيده چې اميرد (سرهرالد دينی) لورانو ته ليکونه ليکل اوله هغو څخه يې ددوی دعکسونو په اړه معلومات غوښتل. دا کار وشو او هغه يې ما ته راکړل چې بايد وروبي رسوم اومور دتم ځای پرلور دخپلې سپرلې واگي ور ايله کړل. سرکونه دپوځونوپه کتارونو پوښل شوي ول. خو دځایي خلکو گڼه گڼه دهغې ورځې په انډول چې مور د لومړي ځل لپاره پېښور ته راننوتو ډيره کمه وه خو کيدای شي چې لامل يې دسهاروختي حرکت وي ، ځکه پېښوريان ناوخته له خوبه راپورته کيږي ، هغه هم په داسې يوه ساره سهار کې لکه ننې .

دپېښور ټولو لورپورو چارواکو دپليټ فارم پرلور ځانونه ورسول او هلته يې له امير سره تود خدای پامانی وکړ، له هغه وروسته گادی پر حرکت شو .

امير له ټولو انگرېزي بدرگه والومامورينو څخه هيله وکړه چې دده ډبې ته راتول شي ، هلته يې له ټوليدوسره سم دالاندي وينا وکړه :

غواړم ټول چارواکي په افغاني بهادريو باندې وستايم، ځکه دوی په پياوړې اراده زما دسفر په اوږدو کې زما خدمت وکړ، دوی خپل ټول هغه څه په هرځای او هروخت کې زما لپاره ترسره کړل چې شونتيا يې ددوی په توان او واک کې وه، زه دغه وياړونه زما اوزما دحکومت له خوا دوی ته ډالی کوم، هيله من يم چې کينک امير به هم په خوښۍ سره تاسو ته د دغو د اغوستلو اجازه درکړي څو تاسو يې هم پرته له هر ډول ځنډ او ځنډه هغه واغوستی شي ، ما په دغه اړه په خپل وخت کې فکر کړی، زه به آن تلگراف هم ور وکړم او هيله به ترې وکړم چې تاسو ته ددغوبهادريو دټومبلو اجازه پرته له هر ډول ځنډه او ځنډه درکړي . همداسې لکه چې عالی جناب ويسرای هم زما دستاينې په نيت باندې د زړه له کومي پوهيږي .

ما دمخه د سرهنري ميک ماهن په ستوري او سرداري لومړۍ درجه بهادري او مستردابس می په ستور باندې ستايلی دي . زه اوس دا لاندي کسان هم په دغو وياړونه ستايم :

ميچر برد او بروک ته د حرمت نينان .

ميچر دک اوکيپتانانو (درم موند اورامسي) ته دعزت نينان

فيلد لفټننټ جنکين او ميزرس ، پلکينگتون او واگ ته دخدمت نشان

ددغو ټولو وياړونو امتيازونه او حقوق به زه ټول له افغانستان څخه د سرميک ماهن له لارې راواستوم .

دغه نينانونه ده په خپله دهر يوه پرسينه باندې ور وتومبل او تودې مبارکۍ يې هريوه ته وويلې .

په دغه شيبه کې زمور اورگادي جمرود ته ورسيد، مور ټول خپلو ډبو ته را ستانه شو څو خپل کالي بدل کړو او ځانو ته دخيبر له سفر سره سمه آرامتيا ورکړو .

کله چې زه بيرته دامير ډبې ته ورغلم، هغه ديوه ليک په ليکلو باندې بوخت و، کله يې چې هغه وليکه، بيا يې ما ته راکړ، چې زه يې وژباړم او بيا يې ميرمن (فريسر) ته واستوم. داورگادي دوه تالاره چې هغه دلويديزنگال په

گورنر (اندریوفریسر) پورې اړوند وو د ټول هند په دوره کې دامیرله خوا وکارول شول. په دغه لیک کې هم میرمن فریسترته ویل شوي وو: لکه څنګه چې دغه ګاډی اوس دکلکتې پر لور بیرته ګرزي، دی باید له هغوسره له ناچارۍ اودبڼو هیلوپر لامل له هغې او دکلکتې له بڼکلو ملګروسره خدایمانې وکړي، هغه په دغه اورګاډي کې نژدې (۷۰۰۰) مایله سفروکړ، دغه چې اوس یې په افسوس اودریغ سره پریږدي.

په پلیت فارم کې د امیر په غوښتنه زما ټول ځایي مرستندویان دریدلي وو، ده هغوی ته یوڅوله مهربانۍ ډکې خبرې وکړې اوله هغو څخه یې د زړه له کومې ده ته دښو خدمتو پر لامل مننه وکړه، ده د دوی لپاره ددوی دښګڼې په لامل لنډه دعاوکره اوله هغه وروسته د خپلې سپرلۍ بګۍ ته وروخت، زما هیله وه چې دی به له هغو سره لاس ورکړي، خو هغه دا کارونه کړ.

زه او هغه یوازې دده شاهي بګۍ ته وروختو، دی سره له دې چې له ماسره له خبیرو دکښته پر لور مخ په وړاندې روان و، زما په عین حال کې هغو دوو غټو او مزو سردارانو ته هم پام و، هغوی چې له مور سره دیوې ګاډۍ په منځنۍ څوکی کې مخامخ مور ته ناست وو، مور د سپروپه ملتیا او بدرګه خپل سفر پیل کړ، اوزردخیږد سرک پر هسکواو تیتو ورکیوتو، امیر پر دغه مهال خپله خبره د داسې ګاډیو په انډول دموترونو دسفر دښه والي او آسانتیا په باره کې پیل کړه. هو، هغه وویل چې دی به تر ټولو دمخه یوښه سرک له کابله تر جلال آباد پورې او بیا له جلال آباده تر خیبره جوړکړي، ځکه چې دی به نور هر کال جلال آباد ته په موټر کې سفر کوي او همداسې کله چې بل ځل دی هندوستان ته راځي نودی به په موټر کې راځي. ما ورته وویل چې ښه سرکونه یوازې دموترو د سپرلۍ لپاره مهم نه دي، بلکې هغه د ادارې پرموخه هم مهم اوارین دي. هو، هغه په دې اند و چې باید پر هره خوا یې وغزوي.

ماورته په ګوته کړه چې تر خیبره پورې دوه مارپیچي سرکونه تر مور دمخه دلته غزیدلي وو، د ریم بشپړ سرک په اړه موهم خبرې وکړې، هغه چې د ملاګوریو پر سیمه تر غرونو هاخوا تیر شوی دی، ما وویل:

- « تر نشته ښه دي »

خو داچې امیر زما په دغه خبره چې ګواکې ډیر ښه نه دي یوڅه سره حیران او په سوچ کې شو نووی ویل:

« - ولي ښه نه دي؟ »

ما بیا ورته وویل:

- نن سبا دا دری واړه ګډې لارې یوازې د یوه کوچني پوځ د رسد پر لامل کارېږي، همدغه دمناسبو اړیکو ستونزه وه چې د مشرانو لپور لټیا اود مخکې په ودې اړیکو لامل و چې اوس ټول ملګري او دوستان په دې نیت شوي دي چې که ورځ یې راغله دوی به له افغانستان سره دمرستي لاس ورکوي، پر هغه مهال به بیا دیوه کوچني پوځ خبره نه وي، بلکې دیوه پراخ او لوی پوځ به وي.

امیر په ځواب کې وویل:

- « هو، نه یوازې دیوه لک بلکې دلکونو وګړو ».

ماورته وویل:

- دا دومره پوځیان به بیا څنګه سمبال او رسد کېږي، نن سبا هرڅه د هرې ورځې په تیریدو سره درنېږي، لکه توپونه، وسلې، هغه اړتیا وي چې اوس یو عصري پوځ دهغو لپاره اړدی، هغه ټولې درنې وسلې دي چې د تیرو وختو په انډول د لوی او منظم ترانسپورت غوښتنه کوي.

امیر په ځواب کې وویل:

- همداسې ده، د ۱۲ پونډو توپونوځای اوس داسې درنو وسلو نیولې چې هغه باید د څلور بولو په واسطه ولیردول شي اود هغو دخوراک غم هم باید وخورل شي.

ما ځواب ورکړ:

- « یو پوځ په رښتیا هم ډیر ودرنو شیانوته اړتیا لري، که یو پوځ غواړي چې ستا مرستي ته درودانګي نو ورده چې تر خیبر هغه خوا باید داورګاډي دپټلۍ د بندو بست پلان تر لاس لاندې ونیول شي. »

امیر وویل:

- « زه پوهیږم، په دغه برخه کې به هم وګورو، په دغه اړه اوس زه نورڅه نه شم ویلای، له ماسره ډیرې خبرې شته چې کله زه خپل هیواد ته ورسیرم هغه باید ټولې ولیکل شي. »

مور تر خیبره پورې خپله ټوله سپرلۍ په خبروسره تیره کړه، امیر بیا ځلي یاده کړه چې پرده باندي انګریزي مامورینو څومره اغیز وکړه هغه وویل:

- « هرڅه ښه وو، هرڅه ښه وو، یوهم بد نه و، هغه چې ما ولیدل. »

بیا یې ماته وویل چې دی به یې له ځنډه بیا هندوستان ته زر راشي، له ځان سره به داخل یوازې شل تنه اړوندان راولي، ده زیاته کړه چې دی به داخل په شخصي توګه لکه یوجنتلمین څوک راځي. ما ورته وویل چې دی باید یوه ورځ انگلند ته ولاړ شي. ده وویل چې دی هم غواړي، خو تر هغه رومبې باید یوځل بیا هند ته راشي اولته باید خپل دوستان اوملګري وګوري. ده انگلند ته دتګ دښه او وړ موسم په اړه پوښتنه وکړه چې ما یې ځواب ورکړ.

دی ډیر لیاوال و چې له کینګ ادوار د سره وګوري او انگلند ته ورشي ده وویل چې

دی به هلته یوه ورځ ځی او هیله یې څرگنده کړه چې دی به په خپله انگریزي باندې کار وکړي، کله چې بیا هند ته راځي باید چې په ویلو اولیکلو دواړو کې ستونزه ونه لري .

خپبرته کښته زموږ په لاره کې دسرک پر غاړه باندې زموږ پاملرنه د افریدیو دشخربیزاوپېژندل شوي مشر خواص خان زخه خیل افریدی دکلا پردیوال باندې شوه، هغه څوک چې دم گری په افغانستان کې دفراري په توگه اوسپري، ما دهغې پټې لارې په اړه چې لکه بدرفت غوندي له کلاڅخه تر حکومتی سرک پوري غزیډلی څرگندونه وکړه، چې دا یوازنی لاره ده چې له مقابل کلي څخه پر هغې باندې ددغه ځای اوسیدنکي پرته له دې چې ډز پري وشي تر حکومتی سرک پوري تلای راتلای شي . کله چې حکومتی سرک ته راداخل شي، بیا څوک حق نه لري چې پر هغه باندې ډز وکړي . امیر دغه ټکی ته زیاته پاملرنه نه کوله، خو نن یې پر ما غږ وکړ چې په دغه باره کې هر څه یوځل بیا ده ته برابرم لکه چې ما دا کار وکړ، هغه وویل چې که موږ دا ضبط کړو، نو بیا به څه پري وکړو، ما ورته وویل چې هو ټل به تري جوړ کړو، هغه په لوړ آواز سره وخنډل او ویې ویل :

-دابه په رښتیا هم داسې و لکه په بمبې کې تاج محل هو ټل،

موږ بیا ددغو افریدیو د شغالی ډوله ژوند په اړه هم خبرې وکړي، چې هغه وویل :

- هغه په رښتیا هم ناشکر انسان و،

زه اندیښمن یم چې د ملک خواص خان افریدی اودهغه دملگرو په اړه به یو دپاملرنې ورتوپیراوتگلاره ،کله چې امیر بیرته افغانستان ته ورگړزي ولیدل شي .

موږ دیوی بجې په شاوخوا کې لنډي کوتل ته ورسیدو او امیر هلته د خپبر دټوپکوالوافسرانوهغه بلنه چې له دوی سره به ددوی په خوړنځي کې غرمي خوري په خوښی سره ومنله .مخکې تردې چې موږ خوړنځی ته ولاړ شو ، دتلگرافي وسیلې خونې ته یو ځل بیا ورغلو، ما له هغه ځایه دده لپاره دده له یوه سري سره چې په پینورکې پاتي و، دخبرو کولو لاره چاره برابره کړه، امیر وتوانیده چې له هغه سره ددغې مخابراتي له لارې خبرې اتري او پوښتنې وکړي، ما کله هم داسې فکر نه کاوه چې دی به ددغې تلگرافي وسیلې دنبوغ په اړه شک لري، څوکه یې په دغه اړه شک هم درلود،نن هغه گرد له ده سره پای ته ورسید .

امیر خپله دخپبر ټوپکوالو خوړنځی ته دغرمی په موخه پرته له دې چې نور اړوندان یې ورسره وي داسې لکه یو جنټلمین یوازي راغی .داسې چې تردې دمخه داسې نه و،دده دغه چلن دهغه چلن برعکس و لکه چې دوي میاشتي میاشتي دمخه یې په همدغه ځای کې درلود .له دغو افسرانوسره یوځای ډوډی خوړل به دټولوافریدیو دسیمې لپاره یومهم درس شي .چې هیله من یم دوی به یې د زړه له کومې په پام کې ونیسي .

موږ اوږده شیبه په خوړنځي کې کیناستو،ماسپین شوی و، چې امیر له دغه ځایه حرکت وکړ او له همدغه ځایه نورنودده دهندوستان دسفر دپاي پیل و .

موږ دخپلواسونو په سپرلی دلنډي کوتل پرکړلیچي سرک دلنډیخانې پرلور حرکت پیل کړ، زه اوامیر په مخکې وو، ماته یې وویل چې دغه سرک یې نه خوښیږي ، دواړه ځلي یې دلته ځورونکی سفر درلود.دلومري ځل لپاره ده هغه مهال خپله ناخوښي څرگنده کړه چې دی نه پوهیده، چې دی پرکومه خوا روان دی او یا پخوا ددغه ځای حالت څه ډول و،خو اوس یې ترپخواهم دغه لاره ډیره بده ایسیده. ځکه چې اوس دغې لارې دی له خپلو ملگرو څخه لري کاوه. موږ دکښته راتلو په اوږدو کې خبرې کولې،خو پوهیدم چې پرامیر باندې دهرڅه زیات اغیز همداسې پاتي شوی و . هغه هیله درلوده چې تل باید دی ماته راولیکي او زه ده ته،موږ داهم سره غوټه کړه چې په راتلونکي ژمي کې،کله چې دي کندهار ته راځي هلته هم سره وگورو.دغه شیبه دده د سفر په ترڅ کې ډیره حیرانونکي شیبه وه،ځکه یې وویل :لومري په اورگادې کې، بیا پراسي بگی او اوس بیا پراس باندې،هغه زیاته کړه چې له لنډي کوتله ترلنډی خانې پوري دغه ټوله لاره ډیره ځورونکي ټوټه ده. خو ما په ځواب کې ورته وویل چې :هو ، دغه لاره ان له جمروده بیا تر ډکې پوري ځورونکي ده . نه یوازي زموږ لپاره چې نن پري روان یو، بلکې دابه د دواړو هیوادو لپاره یوه ستونزه، په تیره بیا چې یوه ورځ په گډه دیوه گډ هدف پرلورگډ گامونه پورته کوو،هغه ځواب راكړ :

- « هو، زه پوه شوم »

ما هیله څرگنده کړه چې دي به له خپلې کورنۍ اوزامنو سره په خیر یوځای شي ، او دامې لاهم ورزیاته کړه چې زه افسوس کوم چې دده مشر زوی عنایت الله خان می کله هم نه دی لیدلی.ده راته وویل « :وبه شي، زه دعاکوم چې هغه به یوه ورځ دیوه بڼه سري په توگه راڅرگند شي . »

موږ اوس لنډي خانې ته رارسیدلي وو،زیاتو افغاني سپرو زموږ پرلور حرکت راوگر چې امیر وویني، له دوی سره زیات شمیر قبایلي خلک او مشران هم وو چې دامیر دهرکلي شعارونه یې دهغه مخې ته لیریدول،خو ده دغو ټولوته زیات اهمیت ور نه کړ،هغویې پریوه خواپرینسودل اوله ماسره د سیندکي غاړې ته لاندي راغي، پر هغه ځای چې له ماسره دراتگ پر مهال هم دده لومړنی کتنه شوې وه .

دلته امیر اوموږ ټول پلي شوو، ده موږ انگریزي افسرانوته دتلگرامونویوبنډل چې د انگلستان دپاچا، ویسرای،لارډ کیچنراو نورو په نومونو وو راكړل او سپارښتنه یې وکړه چې هغه ټول باید وژباړم او هغوته یې باید واستوم، په دغو کې یې یواږد لاسلیک شوی تلگرام رویترته هم لیکل شوي و، ده هڅه وکړه چې دغه ټول تلگرامونه یویو ماته ووايي

خو دلوستلو په ترڅ کې احساساتو غلبه پرې وکړه او ويې نه شوای کولای چې دخپلو لوستلو لړۍ اوږده کړي، زموږ پرخوا يې شا کړه، مور لیده چې هغه په څه شان هڅه کوله چې ځان عادي حالت ته راوگرزوي، پاتې تلگرامونه يې عظيم الله خان ته ورکړل چې مور ته يې راواوړوي .

وروسته بيا اميرله افسرانو سره غاړه غړۍ شو او له ټولو سره يې پرلاستود خدای پامانی وکړ. بيا يې زه دنالي په څنگ کې يوې غاړې ته کړم، دومره چې ظاهرآ داسې ښکاریده چې گواکي مورله سترگو الوتيا يو، دی هلته په بشپړه توگه په ژړا شو، هغه خپلې مټې پرما راتاوکړې او زما پراوړو يې لکه ماشوم داسې په ژړا پيل وکړ، زه يې په دواړوخواوو ښکل کړم او له ماسره يې خدای پامانی کاوه

چې بيا يې سترگې رادکې شوې ، بيا يې زما پراوړو باندې سرکينود او بياځلې په ژړا شو . پرما هم دغه حالت ډير اغيزووکړ او زه يې هم په ژړا کړم، بيا دواړو په گډه حرکت وکړ او راته ويې ويل چې زه او زما افسران ټول سپاره شو، دی په خپل آس سپورشواو يوځل بيا يې له مورسره خدای پامان ووايه ، خو غږ يې له توانه لويديلی و، ماته يې لاس په داسې حال کې چې اوبنکې يې پرمخ را روانې وې وښوراوه، خپل اس يې په داسې حال کې نورخپل کسان يې ورپسې وو د درې پرلورروان کړ، ما دده په اړه د ژورې خواشيني احساس وکړ همداسې مور ټولو ، پردي چې دی په څه ډول بې نظمه ماحول لکه چې دی هم ښه پرې پوهيږي او زه هم داسې فکرکوم ورمخه دی . دده بېرته ورنگ به ده ته څه زيرمه کړي وي، اودې به څومره وخت او چانس ولري چې خپلې پرمختيايي پروژې او اصلاحات دې دتعبونو او توطيو په زړه کې عملی کړای شي، په دغه حالت کې چې نه دي څه پرې ويلای شي او نه مور . دده ټولو سردارانو له مور سره خورا تود او اغيزناک خدای پامانی وکړ، دوی ټول له دې امله چې له مورې بيليري ډير خواشيني وو، دواړو خواو دښو شيانو او ښوخطروويدونه کوله، نادره خبره وه چې سړي ويلي وای چې داهماغه کسان دي ، هغوی چې مور دوی مياشتني دمخه ورسره وليدل .

مور تر هغو چې دوی موله سترگو پناشول، ورته ولاړوو، له هغه وروسته مو په بېره د لنډي کوتل پرلور رامخه کړه ، دامهال د مازديگر پنځه نيمې بجې (۳۰:۵) بجې وې. زموږ پلان داسې و چې مور بايد نن شپه ځانونه پېښورته ورسوو، دچټکې ځغلوڼې او سپرلې له امله مور ترتيبارې دمخه جمرود ته او د شپې ترلسو بجو پورې پېښورته ورسيدو .

اميرماته زيات تلگرامونه راسپارلي وو چې هغه بايد لومړی وژباړم او بيا يې خپلو خپلوانو ته ورسوم، د رويترپه ادرس دده په خپل لاس ليکل شوی پيغام هند ته دده دسفر دپای او دده درضايت په اړه يوخورا مهم سند دی چې زه يې دلته رانقلوم :

«دلوی خدای په نامه ،

له هند څخه دافغانستان قلمرو ته زما د بېرته تگ پرمهال،

هند ته زما سفر ټول ټال (۶۴) ورځې و، داسفر ماته دومره دخوشالي وړ و چې زه يې د څرگندولو لپاره الفاظ نه لرم، په دغه ترڅ کې دهند دحکومت له خوا هرډول مهرباني اوخواخوږی ما ته راوښودل شوي، جلالتماب ويسرا، لوی قوماندان (ستردرستيز) او دهند نورو پوځي او ملکی چارواکي دافغانستان اوزما دملگرو په شان وو، زه پردي وتوانيدم څوپه ډاگه دا ووايم چې هند ته زما ددغه لنډ سفرپه ترڅ کې ما دافغانستان دحکومت او ځان لپاره دومره ملگري وموندل چې ما په تيرو شلو کالو کې هند ته له افغانستانه نه وم راغلی، نه وو موندلي . زه نن له همدې امله افغان ملت او ځان ته ددغو ښوملگرو د پيژندگلوۍ او موندنې له امله مبارکي وایم . زما ملگري سرهنري مک ماهن به زما دغه پيغام رويتر آژانس ته دټولي نړۍ دخبريدو پر لامل دخبريدو لپاره ورسوي » (سراج الملتنه ودين)

او داو هندوستان ته دامير دلومړني سفر پای

پاتې لري